

Nr 35.

Av herr **Tjällgren m. fl.**, om inrättande av en automobilbesiktningssmannatjänst med stationsort i Sollefteå.

För 1936 års riksdag hade Kungl. Maj:t framlagt förslag till ny organisation av automobilbesiktningssväsendet i riket. Enligt den i propositionen inlagda planen skulle antalet automobilbesiktningssmän, som för det dåvarande uppgick till 85, begränsas till 59. På grund av väckta motioner och andra under ärendets behandling framförda synpunkter uttalade riksdagen, att innan den nya distriktsindelningen genomfördes borde frågan om besiktningssmännens antal underkastas förnyad prövning med ytterligare beaktande av de olägenheter, som de ifrågasatta indragningarna i olika avseenden kunde tänkas medföra. Vid den förnyade prövning, som Kungl. Maj:t i anledning av detta yttrande underkastade frågan, fann Kungl. Maj:t skäligt — bland annat för tillgodoseende av behov och önskemål inom rikets nordligaste län — att fastställa antalet besiktningssmän till 63, vilket antal jämväl i årets statsverksproposition förutsattes vara verksamma under kommande budgetår.

För Västernorrlands län medförde den fastställda, nu gällande planen, att en av länets förutvarande fyra besiktningssmannatjänster indrogs. Tidigare fanns inom länet besiktningssmän stationerade i länets samtliga städer, Härnösand, Sundsvall, Örnsköldsvik och Sollefteå. Vid omorganisationsplanens genomförande blev det besiktningssmannatjänsten i den sistnämnda staden, som offrades. Numera finnes inom det stora och trettio mil från kusten inåt landet sig sträckande länet tre besiktningssmän, samtliga i länets kuststäder. Sollefteå stad och hela det vidsträckta och folkrika område, som tidigare hörde till Sollefteå besiktningssdistrikt, har lagts till det område, som hade Härnösand till stationsort.

Länsstyrelsen har efter samråd med Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen visserligen föreskrivit skyldighet för besiktningssmannen i Härnösand att varje tisdag hålla mottagning i Sollefteå (under vissa sommarmånader två mottagningar i veckan) varför personer bosatta i den övre Ådalen, vilka äro skyldiga att anlita besiktningssmannen i och för fordonsbesiktning eller körkortsprövning, företaga resor till Sollefteå denna mottagningsdag. Därigenom koncentreras all förrättning från förutvarande Sollefteådistriktet till *en dag i veckan*, vilket förorsakar besiktningssmannen en onormalt tung arbetsbörda och allmänheten stora olägenheter genom väntan på avsedd förrättning. Anhopningen av förrättningar till dessa dagar är nämligen ofta så stor, att avsedd förrättning, till vilken den förrättningssökande infunnit sig på morgonen eller kvällen föregående dag, icke hinner utföras förrän vid midnattstid, vid vissa tillfällen icke alls hinner utföras samma dag. Den sö-

kande nödgas under sådana förhållanden återvända till sin — kanske tjugo mil borta — belägna hemort med oförrättat ärende, och har då antingen att invänta nästa tisdag eller att någon annan dag under ovisshet om resultatet företaga den i sådant fall 30 mil långa vägen till Härnösand, för att där få förrättningen utförd. Då omfattningen av förrättningar inom det forna Sollefteådistriktet i och för sig motiverar, att bilbesiktningsman stationeras där, och då länets egenartade geografiska utsträckning gör en sådan åtgärd befogad ur billighetssynpunkter även om förrättningarnas antal vore väsentligen mindre, synes det undertecknade påkallat, att en ny bilbesiktningsmannatjänst inrättades, med stationsort i Sollefteå.

Att det blir dryga kostnader i såväl förlorad arbetstid och därigenom minskad arbetsförtjänst som resekostnader faller av sig självt, och framför allt som det här i huvudsak gäller en befolkningsgrupp, som lever under synnerligen små ekonomiska förhållanden och är i stort behov av att kunna taga vara på alla de arbetsmöjligheter, som finnas, varför ett avkortande av deras färdsträckor är så mycket mera av behovet påkallat.

Varför dessa olidliga förhållanden uppstått beror till stor del på den stora ökningen i antalet förrättningar, som inträtt sedan år 1933 och 1934, och på vilka år det av 1936 års riksdag sannolikt fattade beslutet har grundats. Av nedanstående statistiska sammanställning av de uppgifter, som avlämnats av vederbörande besiktningsman för tiden 1 januari 1933—30 september 1937 framgår, att om man till 1937 års rapport för tiden 1 januari—30 september tillägger motsvarande antal förrättningar och avgifter som för fjärde kvartalet 1936 så finner man, att antalet förrättningar under år 1937 i förhållande till år 1933 stigit med c:a 108 procent eller från 526 till 1,098 st. och sammanlagda förrättningsavgiften stigit med c:a 86 procent eller från 6,650 kr. till 12,425 kr. Siffrorna för tiden efter den 1 oktober 1937 torde ha stigit ytterligare trots att den periodiska efterbesiktningen av lastfordonen borttagits.

Uppgifter

å av besiktningsmannen med stationsort i Sollefteå under tiden 1 januari 1933—30 september 1937 gjorda antalet förrättningar samt därvid influtna avgifter:

År	Antal	Antal förrättningar.		Kronor	Influtna avgifter.		
		Ökning i % i förhållande till åren 1933	1934		Ökning i % i förhållande till åren 1933	1934	
1933	526	—	—	6,650	—	—	
1934	648	23.1	—	7,855	18.12	—	
1935	800	52.09	23.45	9,330	40.3	18.77	
1936	895	70.15	38.11	10,355	55.71	31.82	
1937 jan.—sept.	871			9,765			
okt.—dec.	227	1,098	108.74	69.44	2,660	86.84	58.17
					12,425		

Av denna siffersammanställning framgår, att inrättande av en ny besiktningssmannatjänst i Sollefteå är påkallad redan av besiktningssverksamhetens omfång. Även om verksamheten icke haft denna betydande omfattning, synes billighetsskäl ensamt för sig tillräckligt starkt tala för att en ny besiktningssman stationeras i Sollefteå. Länet bildar geografiskt en triangel. Samtliga nu befintliga besiktningssmän äro placerade vid triangelns ena sida. Därigenom bli avstånden från triangelns övriga delar till någon av besiktningssmännen orimligt stora. Till de väsentliga färdekostnaderna till och från de tillfälliga besiktningssförrättningarna i Sollefteå komma även de tilläggsavgifter, som besiktningssmannen är berättigad uppbära vid förrättningar på annan ort än stationsorten. Till olägenheterna av de långa väntetiderna i Sollefteå kommer sålunda för befolkningen inom det forna Sollefteå-distriktet jämväl en extrabeskattning på flera tusen kronor.

Det är undertecknades förhoppning att under vederbörande utskotts behandling av denna motion få tillhandahålla ytterligare ännu icke officiellt tillgängligt siffermaterial, som styrker behovet av den av oss förordade nya bilbesiktningssmannatjänsten.

Med stöd av det sålunda anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta inrätta en ny automobilbesiktningssmannatjänst med stationsort i Sollefteå stad.

Stockholm den 17 januari 1939.

L. Tjällgren.

Leon. Hagström.

Sam Larsson.